

Tisztelt Olvasó!

Örömmel köszöntöm a Hitelintézeti Szemle 11. évfolyama 3. számának a megjelenése alkalmából. Habár nem ülünk évfordulót, a mostani szám fontos pillanathoz kötődik: mint önök előtt bizonyára már ismert, Nyers Rezső úr, aki a Magyar Bankszövetség főtítkáráként a folyóirat szerkesztőbizottságának az elnöki posztját is hosszú időn át hűségesen ellátta, nyugállományba vonult. Miután az MBSZ elnöksége engem bízott meg a főtítkári feladatok ellátásával, ezen a poszton is követem, amit nagy örömmel teszek.

Az elmúlt évek alatt nemcsak a bankrendszer, de a gazdasági és pénzügyi sajtó is válságos időket élt át, sok lap megszűnt, vagy jelenleg is küzd az életben maradásért. A szakmai periodikák közül talán a Hitelintézeti Szemle állt ellen eddig legjobban a viharoknak, és így a legnagyobb az esélye arra, hogy az eddig elnyert rangjához méltón tovább működjön. Nemcsak szakmai, de tudományos szemmel is mérve igényes kiadvány, nem véletlen, hogy a Magyar Tudományos Akadémia és számos egyetem akkreditált szakmai lapjává vált.

A korábban évszázadok alatt szinte alig változó bankszakma az új kihívások hatására folyamatosan megújul. Változnak az ügyféligenyek, a nekik megfelelni akaró termékstruktúrák, új, korábban még nem is látott ajánlati mixek jönnek létre, amelyeknek az esetében a komplex hatásokat kell vizsgálni. Eközben folyamatosan változik a szabályozói környezet, s ma már messze nem elég, ha csak a hazai folyamatokat próbáljuk modellezni – gondoljunk csak a Bazel III-as szabályozás kapcsán szinte napi rendszerességgel felmerülő, új és még újabb javaslatokra.

Úgy vélem, a szakmánkra mostanság jellemző gyorsaság és az elképesztő mértékű fejlődés miatt egyre nagyobb szükség van a gyakorlat biztos ismeretére, a tudományos alaposságra, a korrekt előrejelzésekre, mint ahogy fontos feladat az elméleti eredmények gyakorlatba való integrálásának a bemutatása is. A Hitelintézeti Szemlének ezeket a feladatokat együttesen kell ellátnia – célokom tehát, hogy a kiadvány a biztos tudományos alapok megteremtésén túl aktív, problémaorientált írásokkal segítőtársa legyen a bankszakma előtt álló problémák leküzdésében minden olvasójának.

Valós kérdésekre valós válaszokat kell adnunk – nem csak magunknak. Feladatomnak tartom, hogy a bankszakma elméleti és gyakorlati kihívásait a döntéshozók, a szakemberek, az elméleti kutatók és az érdeklődők számára is érthetően mutassuk be. Meggyőződésem ugyanis, hogy ezzel is segíteni tudjuk a bankszakma köztisztületének visszaállítását célzó, szövetségi erőfeszítéseket. Hiszek abban, hogy őszinte, tényfeltáró tanulmányok is segíthetnek abban, hogy sikerüljön megértetni az érdeklődőkkel a bankok igazi szerepét a gazdaságban, és ennek révén közelebb kerülhetünk ahhoz, hogy a szakma hitelességét többé ne kérdőjelezzék meg semmiféle társadalmi, politikai szintéren. Ehhez kérem az olvasók, a szerzők és a szerkesztőbizottság támogatását.

Ahol bank van, ott jövő van!

**Kovács Levente,
a szerkesztőbizottság elnöke**